

Verslag informatieavond direct omwonenden komst van een AZC | Donderdag 27 maart 2025

De gemeente Best heeft op vrijdag 21 maart 2025 bekendgemaakt dat er een tijdelijk AZC komt aan de Hooiweg in Best. De gemeenteraad van Best stelde op 16 september 2024 [uitgangspunten](#) vast en gaf het college de opdracht om op zoek te gaan naar een geschikte locatie voor een asielzoekerscentrum (AZC). Na een zorgvuldig en intensief locatieonderzoek besloot het college van B&W om maximaal 192 asielzoekers op te vangen aan de Hooiweg/Schansweg voor een periode van 5 jaar.

Informatiebijeenkomst direct omwonenden

Op 27 maart 2025 vond een informatiebijeenkomst plaats voor direct omwonenden van de Hooiweg. Deze avond werd georganiseerd door de gemeente Best in samenwerking met het COA (Centraal Orgaan opvang Asielzoekers). Deze avond vond plaats in het Prinsenhof. Aan de bijeenkomst hebben circa 130 belangstellenden deelgenomen. De avond werd begeleid door Tom Vaessen (onafhankelijk gespreksleider).

Verslag

In het eerste gedeelte van de avond is afgesproken om een audio opname te maken van de avond. Hiervan is een leesbare transcriptie/verslag gemaakt.

Meer informatie

Heeft u nog vragen? Neem dan gerust contact op door een e-mail te sturen naar opvanglocatie@gembest.nl.

Best, juni 2025

Opening

Tom Vaessen is de onafhankelijke dagvoorzitter deze avond. Hij opent de avond en geeft een korte introductie van hoe de avond er uit gaat zien. In de zaal zijn inwoners, collegeleden, raadsleden, ambtelijke medewerkers en media aanwezig. Tom introduceert wethouder Veronique Zeeman.

Tom spreekt met alle aanwezigen af dat de avond wordt opgenomen. Het doel van de opname is om later een transcriptie te maken en deze met alle aanwezigen te delen. Zo weet iedereen wat er besproken is. *De transcriptie is vertrouwelijk en alleen bedoeld voor de aanwezigen tijdens deze informatieavond.*

Wethouder: Hier staan we nu – we hebben een locatie gevonden. Het COA heeft ook onderzoek gedaan, en zal daar straks meer over vertellen. Volgens ons is het perceel aan de Hooiweg de meest geschikte locatie van de gemeente. Het COA heeft onderzoek gedaan en kwam vrijwel unaniem tot een positieve beoordeling: voor 99,9% is dit de meest geschikte locatie. Ook het COA vindt dit een geschikte locatie.

Wij hadden – en dat weten de meesten van jullie ook al – afgelopen vrijdag al met de pers gesproken. Dat doen we vaker, zodat journalisten hun stukken kunnen voorbereiden. Maar helaas heeft een journalist de informatie gelekt. En toen ging het snel: ik meen dat het rond kwart over vijf online stond. En meteen begonnen de telefoontjes binnen te komen.

Samen met een aantal collega's hebben we toen gezegd: we moeten nú in actie komen, want we willen de omwonenden van de locatie als eersten informeren. Helaas is dat niet gelukt. Wel zijn er vrijdag een aantal collega's in Best Oost (De Vleut) langsgesgaan, hebben daar mensen gesproken en uitleg gegeven.

Voorzitter: Er is de afgelopen tijd veel gesproken over de spreidingswet – de wet waar het kabinet en minister Faber van af willen. Veel mensen zijn daar nieuwsgierig naar: hoe zit dat nu eigenlijk? Als die wet straks wordt ingetrokken, waarom zijn wij dan nog steeds hiermee bezig?"

Wethouder: Ja, er zijn twee redenen waarom wij als gemeente toch met dit traject zijn gestart en daar ook mee doorgaan.

- Allereerst: de spreidingswet. In Den Haag wordt inderdaad gezegd dat men van die wet af wil. Minister Faber zegt dat ze die wil intrekken. Aan de andere kant krijgen wij als gemeente gewoon nog brieven waarin staat dat we moeten voldoen aan onze opdracht en taakstelling om asielzoekers te huisvesten. Dat zorgt voor een spagaat: enerzijds wordt er landelijk gesproken over het afschaffen van de wet, anderzijds moeten wij er lokaal nog steeds aan voldoen. Zolang die wet nog van kracht is, blijven wij verplicht om daaraan te voldoen. En zelfs als de spreidingswet daadwerkelijk van tafel gaat, dan duurt het juridisch en bestuurlijk nog jaren voordat dat helemaal is afgerond. Zo werkt dat nou eenmaal in Den Haag — daar heb ik zelf ook weinig invloed op.
- De tweede reden is dat wij als gemeentebestuur ook vinden dat we een maatschappelijke verantwoordelijkheid hebben. Mensen die vluchten vanwege oorlog of andere schrijnende omstandigheden moeten ergens terecht kunnen. Wij vinden het belangrijk om daar als gemeente aan bij te dragen. Natuurlijk mag iedereen daar zijn of haar eigen mening over hebben, maar dit is wat wij als bestuur gezamenlijk hebben uitgesproken. En daarom zijn we ook doorgesgaan met het voorbereiden van deze locatie.

Voorzitter: Dan de vraag: wat is de volgende stap na vandaag?

Wethouder: Volgende week gaan we verder in overleg met het COA. We moeten samen nog een zogenoemde 'bestuurlijke overeenkomst' opstellen, waarin we gedetailleerde afspraken vastleggen over de opvanglocatie. Daarnaast is het onze bedoeling om vóór de zomervakantie met jullie, de omwonenden, in gesprek te gaan. Dan willen we samen kijken naar de verdere inrichting van de locatie. Want het aanwijzen van een locatie is slechts de eerste stap. Er moet nog van alles gebeuren. En dat biedt ook de kans om met elkaar te bespreken wat belangrijk is, wat er geregeld moet worden, en welke wensen en zorgen jullie hebben.

Voorzitter: Ik zie dat er al vragen zijn, maar ik kom daar straks op terug. We gaan alle vragen beantwoorden, dat hebben we afgesproken. Vanavond zijn er ook enkele collega's aanwezig die zorgen voor de verslaglegging. Er zijn mensen van het COA aanwezig die straks iets zullen toelichten over de vervolgstappen en hoe het proces rondom zo'n locatie eruit ziet. En ja, er zijn ook mensen van de media vanavond aanwezig. "Ik doe het toch even: links achterin zit de media. We hebben met hen afgesproken dat ze hierbij aanwezig mogen zijn en verslag mogen doen van deze bijeenkomst. Aan het einde van de avond

kunnen zij, als daar behoefte aan is, eventueel nog vragen stellen. Dat is de afspraak die we met de media hebben gemaakt.

Daarnaast is afgesproken dat er vanavond niet gefilmd wordt. Dat willen wij als gemeente graag zo houden, en we vragen ook aan jullie om geen filmopnames te maken.

Wat we wél hebben afgesproken, is dat er één foto gemaakt mag worden – vanuit die kant van de zaal – voor verslaggeving. Maar op die foto zullen aanwezigen niet herkenbaar in beeld worden gebracht. Ik zag net al een flits van een camera, dus ik wil dat graag ook even met jullie afstemmen: is iedereen het ermee eens dat die ene foto genomen wordt, mits mensen onherkenbaar blijven?

Als dat niet gewenst is, dan spreken we af dat de foto niet gebruikt mag worden. Ook dat is een duidelijke afspraak. Vanavond zijn er ook enkele raadsleden aanwezig. Waar zitten jullie? Jij zit daar alleen? Achterin zie ik er ook een paar. We hebben vooraf ook met hen afgesproken dat zij niet deelnemen aan het gesprek van vanavond. Ze zijn hier om te luisteren, niet om het gesprek te voeren. Dat is belangrijk om te weten. Mevrouw de wethouder, wil jij iets meegeven aan de aanwezigen?

Wethouder: Ja. Ik zie en hoor de weerstand tegen de plannen. En eerlijk gezegd: ik kan me dat ook heel goed voorstellen. Maar ik hoop dat we vanavond wat duidelijkheid kunnen bieden. En dat we ook een deel van de zorgen weg kunnen nemen. Als dat niet in één keer lukt, dan herhalen we dat. Daar willen we echt tijd voor nemen. Ik begrijp heel goed dat veel mensen zich overvallen voelen. Echt waar. Dus we gaan dit goed met elkaar doen. Ik hoop dat zorgen op een goede manier geuit worden, en dat we daar ook iets mee kunnen.

Het is belangrijk om ook te benoemen dat we vanavond niet op alle vragen al een antwoord zullen hebben. Simpelweg omdat we sommige antwoorden zelf ook nog niet weten. Dat is normaal in dit stadium van het proces. Maar we schrijven alle vragen op en nemen ze serieus. Dus ik hoop echt dat we dit vanavond goed en respectvol met elkaar doen.

Voorzitter: Straks gaan we alle vragen ophalen. Jullie krijgen de ruimte om die te stellen. Ik zag net al meerdere vingers omhooggaan. Ik kom straks bij jullie. Eerst willen we zorgen dat iedereen de context goed begrijpt. Wat hoop jij dat er vanavond duidelijk wordt? En wat is je naam?

Omwonende: Ik ben Ik woon op nog geen 100 meter van de plek waar volgens jullie plannen een AZC moet komen. Wat ik heel bijzonder vind – en dat is ook meteen mijn vraag – is het volgende: mevrouw de wethouder zegt net dat er nog van alles geregeld moet worden. Maar voor mijn gevoel **staat het al vast** dat het AZC daar komt. Toch is het op dit moment nog **gewoon agrarische grond**. Waarom gelden voor de gemeente dan niet dezelfde regels als voor ons, de overige bewoners van de Vleut?

Voorzitter: Dat is inderdaad een belangrijke vraag. Die vraag schrijven we op – of misschien is die inmiddels al genoteerd. Die komt zeker terug.

Omwonende: Ik wil eerst iets kwijt. Want ik vraag me af wie ik straks moet kussen, want als ik genaaid word, wil ik ook gekust worden. Het punt is: het besluit is al genomen. En dat voelt zó hypocriet. We zijn overvallen door iets dat al vaststaat.

Voorzitter: Dat is een duidelijke vraag. Die nemen we mee en gaan we straks zeker bespreken. Wat hoop jij dat vanavond duidelijk wordt?

Omwonende: Ik woon hier in de buurt, heb niets te verbergen. Mijn vraag is: waarom heb ik drie keer een dwangbevel gekregen om zes tuinstoelen uit mijn tuin te halen omdat mijn grond agrarische bestemming heeft en niet recreatief? Terwijl nu op agrarische grond een AZC gepland wordt. Waarom gelden de regels voor ons wel en voor de gemeente niet?

Voorzitter: Die vraag komt zeker terug.

Omwonende: Er wordt steeds gezegd dat het besluit al genomen is, maar wij worden nu pas geïnformeerd. Terwijl normaal gesproken bij elk bouwproject de omgeving eerst wordt meegenomen in het proces.

Voorzitter: Ja, begrijpelijk. Ook die zorgen nemen we mee en bespreken we later vanavond.

Omwonende: Ik wil even reageren. Er wordt gezegd dat dit de meest gunstige locatie is. Maar wie bepaalt dat? En waarom is het toevallig een plek waar geen enkele wethouder uit de coalitie woont? Ik wil ook graag dat dát uitgelegd wordt.

Voorzitter: Ik begrijp het. Daarom is het belangrijk dat eerst de context helder is. Daarna nemen we alle vragen op, ook deze. We hebben het zo georganiseerd dat er eerst drie korte inleidingen komen voordat we met de vragenronde starten.

Voorzitter: even het programma van de avond:

- Eerst wordt het proces toegelicht door de Externe adviseur locatieonderzoek. Zij vertelt hoe de locatiekeuze tot stand is gekomen.
- Daarna spreekt het COA (Centraal Orgaan opvang asielzoekers) over wat er praktisch gebeurt op zo'n locatie en hoe de opvang werkt.
- Tot slot wordt kennisgemaakt met de projectleider van het AZC.
- Daarna is er een uitgebreide vragenronde. Alle vragen die bewoners opschrijven op papier of in hun telefoon, worden verzameld en besproken.

Externe adviseur locatieonderzoek: We bespreken de uitgangspunten die door de gemeenteraad zijn vastgesteld voor de vestiging van een asielzoekerscentrum (AZC) in Best. Een belangrijk uitgangspunt was transparante communicatie richting de inwoners. Die communicatie is echter nog niet altijd voldoende geweest. Daar komen we later in het gesprek op terug.

De opdracht was om alle mogelijke locaties voor een AZC in beeld te brengen. We hebben daarvoor een methode gebruikt waarmee we geschikte locaties konden identificeren. Deze methode bestond uit drie fasen.

- In de eerste fase verzamelden we objectieve informatie. We keken naar waar de knelpunten lagen.
- In de tweede fase onderzochten we locaties op basis van wijkprofielen, sociaal beheer en stedenbouwkundige aspecten.
- In de derde fase toetsten we alle overgebleven locaties aan de gemeentelijke regels en voorwaarden voor besluitvorming.

Dit proces heeft gezorgd voor duidelijkheid in de keuzes. Alle locaties binnen de gemeente zijn als optie meegenomen. De afspraak is dat we niet over specifieke locaties spreken, met name omdat het vaak om privacygevoelige informatie gaat. Sommige locaties waren op dat moment niet in eigendom van de gemeente en de eigenaren wilden niet dat bekend werd dat hun grond onderzocht werd. Het is daarom niet aan ons om uitspraken te doen over deze locaties.

We hebben als opdracht gekregen om alle beschikbare locaties binnen Best in kaart te brengen. Veel locaties zijn afgevalen omdat er al een andere bestemming op lag, of omdat er al een besluit was genomen om de locatie anders in te vullen (bijvoorbeeld woningbouw). Andere locaties vielen af vanwege veiligheidsredenen of omdat ze midden in woonwijken lagen en daarmee niet voldeden aan de uitgangspunten van de gemeenteraad.

Vervolgens hebben we gefilterd welke locaties overbleven. Uiteindelijk hebben we onderzocht welke locatie het meest geschikt zou zijn. Hieruit kwam de locatie Hooiweg naar voren. In samenwerking met het COA hebben we bekeken welke maatregelen nodig zijn om zaken als veiligheid en toegankelijkheid te waarborgen. Dit gebeurt ook op andere locaties en is goed uitvoerbaar.

De locatie die nu is voorgesteld:

- Sluit aan bij de uitgangspunten van de gemeenteraad;
- Is in eigendom van de gemeente (wat belangrijk is omdat andere procedures nodig zijn bij particuliere gronden);
- Is tijdelijk (voor vijf jaar);
- Voldoet aan de wensen van het COA;
- Heeft ruimtelijke en logistieke voordelen.

Daarom is er voor deze locatie gekozen en niet voor een andere.

COA: We gaan straks alle vragen stap voor stap behandelen. De gemeente heeft ons benaderd met een lijst van mogelijke locaties. Zoals al gezegd, vielen veel locaties af. De locatie aan de Hooiweg kwam uiteindelijk als meest geschikt uit de bus. Hoewel we voor 99,9% zeker zijn van de keuze, moeten nog enkele zaken onderzocht worden. Denk aan het verkrijgen van vergunningen. Soms gaat dat snel, zoals bij noodopvang in hotels. In andere gevallen, zoals hier, duurt het langer. We verwachten dat de ontwikkeling één à twee jaar zal duren. We gebruiken hiervoor het zogeheten "Coach Concept": circulaire, modulaire woningen die eenvoudig opgebouwd en afgebroken kunnen worden. Deze woningen zijn duurzaam en volledig herbruikbaar. Als er vragen zijn over locaties, zullen wij die zo goed mogelijk faciliteren.

Projectleider AZC vanuit de gemeente: Ik ben het aanspreekpunt tussen de gemeente en het omwonendenoverleg. We hopen dat een aantal van jullie zich wil aanmelden voor dit overleg. We bespreken

hierin onderwerpen als de inrichting van het terrein, veiligheid, zorg en onderwijs. Ik hoop sommigen van jullie daar terug te zien.

Voorzitter: Inmiddels zijn de eerste vragen opgehaald.

Omwonende: Er is al vijftien jaar een overleg met bewoners. Waarom wordt dat nergens genoemd? Wij zijn nooit betrokken of gevraagd.

Wethouder: We begrijpen deze frustratie. Hierop is inmiddels actie ondernomen. We nemen de vragen stap voor stap door en zorgen dat iedereen de kans krijgt om gehoord te worden.

We houden contact met alle betrokken partijen. We kennen elkaar, en er zijn ook veel goede dingen uit voortgekomen. Ik ga daar meteen op in en probeer daarmee te werken.

Omwonende: Ik heb drie vragen.

1. Mijn eerste vraag gaat over ons democratisch bestel. We moeten allemaal voldoen aan wet- en regelgeving, maar hoe kan dat dan zonder eenzijdige besluitvorming?
2. Mijn tweede vraag is: aan de overkant van de weg zit een bedrijf dat al drie jaar elektriciteit gebruikt in een startgebouw van miljoenen. Vindt u dat terecht? Zij gebruiken stroom, en van die asielzoekers neemt hij ook stroom af. Hoe kan dat? Kan het zo zijn dat er ineens vier keer zoveel stroom wordt verbruikt?
3. De derde vraag gaat over die periode van vijf jaar die voorbijgaat. De grote angst is wat er daarna gebeurt. Wat gebeurt er na die vijf jaar? Blijft de locatie zoals die is? Wordt er niets meer mee gedaan? Want volgens mij blijft het dan landbouwgrond. Er zit immers een bepaalde soort bestemming achter. Wat gebeurt er na die vijf jaar? Ik wil dat graag weten.

Wethouder: Na het einde van het AZC wordt de locatie teruggebracht in de staat zoals die nu is, zonder verdere wijzigingen.

Omwonende: hoe is het mogelijk dat dit gebeurt zonder overleg? Dit voelt als een overhaaste beslissing, zonder overleg met de gemeenschap. Jullie doen zomaar iets dat gevolgen heeft voor de veiligheid van de kinderen en de gemeenschap. Het raakt de authenticiteit van het dorp.

Hier zijn twee vragen die eigenlijk hetzelfde thema raken: er is een besluit genomen zonder overleg. Dat is heel belangrijk. Wie gaat betalen voor al die voorzieningen en bedrijven die hier komen?

Omwonende: Ik heb eerst een lijstje met mogelijke locaties waar niemand hoeft te wonen.

- Eindhovenseweg
- De grond van (inwoner).
- Waarom is die locatie niet gekozen? (Inwoner) wilde heel graag verhuren. Hij wilde ook komen. Hij zegt: ik doe het niet, want dan krijg ik problemen.

Omwonende: Waarom heeft de gemeente bewust deze keuze gemaakt? Er waren toch ook andere opties? Waarom is dit zo stiekem gedaan, terwijl de bewoners van Best en de Vleut niet betrokken zijn?

Omwonende: Ik heb eigenlijk een vraag aan de Externe adviseur locatieonderzoek. Op 19 augustus heeft zij een presentatie gegeven aan de gemeenteraad over deze zaken. Toen is gezegd dat er een rapport zou komen over het locatieonderzoek. Waarom het ene wel en het andere niet gekozen werd. Er zou ook een hulpmiddel komen om de bewoners te informeren over de keuze voor deze locatie.

Het is daarom vreemd dat nu wordt gezegd dat dit vanwege privacy redenen niet kon, en dat men twijfelde of men dit wel op grotere schaal mocht publiceren, of dat er gewerkt moest worden met waardes.

Omwonende: Waarom kan het rapport niet gedeeld worden, terwijl het wel toegezegd was?

Dat vraag ik eigenlijk voor iedereen. Als we het hebben over recht op zulke zaken, heb ik nog één vraag. Daarna is het tijd voor de anderen.

Ik ben een beetje bang dat er nu snel een besluit wordt genomen vanwege de deadline in juni of juli 2025. Misschien kost het te veel tijd om naar meer locaties te kijken of de opvang over meerdere locaties te verdelen. Daarom is waarschijnlijk voor deze locatie aan de Hooiweg gekozen, omdat het anders te lang duurt.

Voorzitter: Mag ik het even samenvatten? Het kost te veel tijd om voor 1 juli meer locaties te onderzoeken.

Omwonende: Ik vraag me af hoe goed mevrouw de wethouder de inwoners kent. Ik woon hier namelijk pas een maand, maar ik heb het gevoel dat iedereen die hier woont vanavond aanwezig is. Ik ben blij dat ik mijn eigen onderzoek heb gedaan.

Voorzitter: Jouw vraag is: hoe goed kent u ons, de mensen hier?

Omwonende: Ik heb een heel belangrijke vraag. Want er wordt van alles gezegd en besloten, maar in hoeverre zijn onze opmerkingen meegenomen? Wat ik begreep was dat dit bijna tijdens de vakantieperiode is gebeurd. We hebben ons nauwelijks kunnen voorbereiden op deze avond. Ik heb het gevoel dat dit proces al grotendeels is afgerond. In hoeverre worden onze opmerkingen vandaag nog meegenomen? Wat kunnen we in de toekomst nog inbrengen? We zijn best kritisch en hebben ook veel vragen.

Dus: hoe gaat u onze input meenemen en wat kunnen wij nog inbrengen? Dat is mijn vraag aan u.

Omwonende: Zij zegt: het gaat er zeker komen. En ik hoor de Externe adviseur locatieonderzoek zeggen: het gaat er zeker komen, maar er zijn nog onduidelijkheden. In ieder geval wil ik weten: hoe? Wat kunnen wij doen om echt iets te bereiken? Heeft het wel zin? Het is frustrerend. We leven hier in een kleine gemeenschap. Waarom mochten wij 20 jaar niets horen van de gemeente? Wat is er de afgelopen 20 jaar gedaan?

De laatste samenwerking was dat de buurtschappen bij elkaar kwamen. Er is een mooi poortgebouw neergezet bij de ingang van Best, als toegang tot het buitengebied van Eindhoven. Dat is iets moois.

Maar ik vraag me af waarom er zo veel mensen op zo'n klein stukje land moeten wonen.

Als ik naar de gemeente was gegaan om te vragen een jongerencamping te beginnen op het weiland naast mijn huis, had dat gekund? Nee, dat mag niet vanwege de overlast en het risico op vervuiling. Maar nu zet je 192, misschien wel 200 getraumatiseerde mensen op zo'n klein stukje grond, die de hele dag niks mogen doen. Ze moeten inburgeren, maar dat kost meer dan 40 weken. Er ontstaan vragen, problemen en onrust. Dus niet te veel mensen op die locatie.

En ik heb nog een vraag: wij wonen in een rustig buitengebied. Daar komen straks 200 mensen bij. Wat betekent dat voor de rust? Kan ik straks nog een vogeltje in mijn tuin horen? Wij wonen hier omdat we van de natuur en rust houden. En nu wordt die rust bedreigd. De grote vraag is: leert men er dan niets van? Op zoveel plekken gaat het mis. Waarom moet het op één locatie met 192 mensen? Als je 192 mensen twee weken op één plek zet, zonder uitzicht op hun toekomst, wat voor samenleving zijn wij dan? Zijn het gezinnen of alleen mannen? Dat maakt uit.

De vragen die hier gesteld worden, zijn een mix van verschillende zorgen.

En hoe zit het met de Schansstraat, is dat hetzelfde?

Ja, daar komt ook 192 mensen bij, zonder voorzieningen. Dat kunnen alleen mannen zijn die misschien gefrustreerd raken door hun uitzichtloze situatie. Met wie hebben we hier eigenlijk te maken? Nou, ik wil niet weten wie ze zijn, want wij willen hier helemaal niet 192 mensen.

Omwonende: In de presentatie werd gezegd dat de locatie niet te dicht bij een woonwijk mag liggen, vanwege draagvlak en veiligheid. Maar moeten wij, de bewoners hier in het buitengebied, dit dan maar accepteren? Dat is het verschil tussen een woonwijk en een bedrijf. En een baby telt ook als één persoon, dus het kunnen ook 192 kleine kinderen zijn met ouders. Mag ik ook kiezen uit welk land de mensen komen? Ik zou liever kinderen uit Oekraïne zien met hun ouders dan alleen mannen uit Syrië. Mogen we dat kiezen? Hier in Best is gezegd dat de Vleut groener moet worden, met meer dagrecreatie en toerisme. Maar dat gebeurt niet. Er is miljoenen geïnvesteerd, onder andere aan landschapsprojecten.

Precies aan de andere kant van de weg. Ik denk dat die landschappen ook meegenomen hadden moeten worden in de discussie over de locatie. Ik vind dat de opdracht van de gemeenteraad onvoldoende is. Want het lijkt alsof er gezegd wordt: "Pleur ze daar maar neer." De snelweg en de Vleut zijn de enige plekken die nog over zijn. Waarom is er geen gesprek geweest met de bewoners?

Omwonende: Ik weet niet waar ik moet beginnen, zoveel wordt er gezegd. Je voelt de energie en het verdriet van de mensen. Ik probeer neutraal te blijven, want ik spreek hier namens Gastvrij Vleut. We proberen belangen te overbruggen, raakvlakken te vinden en in gesprek te blijven, ook met de gemeente. Daar is gisteren een bijeenkomst uit voortgekomen met 35 deelnemers. Heel goed en zinvol. Ik zou graag de gelegenheid willen nemen om te schetsen wat er leeft in de Vleut. In het hart van de Vleut leeft een gemeenschap die trots is op haar eigen identiteit. De inwoners kennen elkaar goed, zijn verbonden door een gemeenschappelijke geschiedenis en voelen zich sterk verbonden met de natuur. De Vleut, met ongeveer 750 inwoners, heeft altijd een hechte, rustige sfeer gehad waarin men elkaar helpt en respecteert. Maar de komst van 192 asielzoekers heeft een grote impact op de Vleut en haar inwoners. De nieuwkomers zouden ongeveer een derde van de gemeenschap uitmaken, wat te veel is voor de bestaande gemeenschap. De inwoners zijn bang hun identiteit te verliezen. Ze maken zich zorgen over zoveel nieuwkomers met een andere achtergrond en identiteit. De sociale cohesie, privacy en het gevoel van veiligheid waar deze buurt bekend om staat, worden hierdoor bedreigd. Deze zorgen worden versterkt door de tijdelijke en snelle doorstroom van bewoners, waardoor integratie moeilijk lijkt of zelfs onmogelijk is. Het gevoel van veiligheid...Dat vaak in zulke kleine gemeenschappen zoveel vanzelfsprekend is, zal met de komst van het AZC niet langer gegarandeerd zijn. De inwoners zijn ongelooflijk zuinig op hun omgeving en de manier waarop ze met elkaar samenleven. In deze hechte gemeenschap speelt ook de nabijheid van de natuur een zeer belangrijke rol. De Vleut ligt aan de rand van één van de Brabantse natuurgebieden, een toegangspunt tot de natuur van Nederland. De natuur is voor veel inwoners een essentieel onderdeel van hun dagelijks leven en identiteit. Het is hun levensader, een plek waar zij de hectiek van de buitenwereld even kunnen achterlaten. Echter, de geplande plaatsing van 192 asielzoekers tegenover deze natuurpoort zou deze unieke situatie ernstig kunnen verstoren. Het AZC zal niet alleen de visuele indruk van het landschap veranderen, maar de benodigde uitbreiding van de infrastructuur ondermijnt ook de sfeer die zo kenmerkend is voor de natuurpoort.

Miljoenen euro's zijn geïnvesteerd om deze regio als toeristisch toegangspunt te versterken, en de komst van een AZC zal deze investering tenietdoen, wat voor veel inwoners moeilijk te accepteren is. Daarnaast is de druk op de sociale voorzieningen in Best al groot. De komst van 192 asielzoekers heeft al een extra belasting betekend voor de basisvoorzieningen in het dorp, zoals scholen, tandartsen, huisartsen, sportfaciliteiten, zorg en ziekenhuizen. De wachttijden voor zorg zijn al merkbaar en behoorlijk lang, net als de wachttijden voor kinderopvang, zwemlessen, autokeuringen en ga zo maar door. Deze druk zal alleen maar toenemen met de komst van nieuwe asielzoekers in de toekomst. De inwoners van de Vleut maken zich terecht zorgen of hun dorp nog in staat zal zijn te voorzien in de behoeften van zowel de huidige inwoners als de nieuwkomers.

In Best worden al grote aantallen arbeidsmigranten opgevangen, mede vanwege de vele bedrijven zoals ASML. De Vleut is een gemeenschap die gewend is aan verbondenheid en rust. De inwoners voelen zich sterk verbonden met hun omgeving en willen dat heel graag behouden. De eventuele komst van het AZC is mogelijk niet langer in lijn met de huidige visie en het bestemmingsplan die de gemeente hanteert, waarin vergroening, natuur en recreatie in de Vleut centraal staan. Ook staat dit haaks op de omgevingsvisie van de gemeente Best, waarin staat dat het dorpse karakter behouden en versterkt moet worden en dat een veilige en gezonde leefomgeving wordt bevorderd. Deze visie is vanzelfsprekend en breed gedragen in de Vleut, en dat mag niet verloren gaan. Dit is misschien ook het grootste probleem dat momenteel speelt: het verlies van de identiteit van de Vleuters in het algemeen.

Voorzitter: Dan gaan we stap voor stap, per cluster, de vragen bespreken. Eerst over het besluit.

Vragen van de aanwezigen

Na de toelichting van wethouder Zeeman krijgen alle aanwezigen de gelegenheid hun vragen te stellen. Gesprekleider Tom Vaessen geeft aanwezigen de gelegenheid de vragen door de microfoon te stellen. Zo zijn de vragen te horen voor alle aanwezigen. Alle vragen werden genoteerd en vervolgens per categorie beantwoord. De gestelde vragen staan hieronder ook per categorie. In dit verslag zijn de antwoorden op deze vragen direct onder de vragen verwerkt. Daarbij wordt ook aangegeven wie dit antwoord gegeven heeft.

1. Het besluit

Voorzitter: De vragen waren: Waarom is er niet eerst met de bewoners overlegd om tot deze stappen te komen die jullie nu zetten?

Wethouder: Ja, dat snap ik. We hebben daar natuurlijk over gesproken. In veel gemeenten speelt de vraag wel of niet een AZC, en iedere gemeente moet iets doen aan opvang. We hebben ook besproken hoe we dat aanpakken. Je kunt het aan alle inwoners voorleggen: "We moeten een AZC in ons dorp vestigen, en beste inwoners, dit is de locatie." Sommige gemeenten hebben dat gedaan. Wij hebben dat niet gedaan, omdat wij van mening zijn dat dat schijnparticipatie is. Want, zoals al een paar keer genoemd is, iedereen denkt: "Wat gebeurt er in mijn achtertuin?"

Dus in heel veel gemeenten worden locaties genoemd, maar niemand wil een AZC in zijn of haar achtertuin. Maar daardoor dachten wij: dan lijkt het alsof inwoners inspraak hebben, maar uiteindelijk is dat niet zo, want er moet een keuze gemaakt worden. We hebben heel veel locaties bekeken. Dat heeft echt met privacy te maken. Op de ene locatie spelen juridische zaken, bij de andere zijn we nog in onderhandeling, de andere locatie is te klein. Het gaat te ver om dat allemaal met jullie te bespreken. Dat is een stukje... Ik weet dat ik nu iets moeilijks zeg, maar dat is toch een stukje vertrouwen dat je moet hebben.

Omwonende: Nou, het punt is: als je het wél aan ons had gevraagd, had je morgen een paar locaties gehad waar je niet aan gedacht had. Je had gehoord van – ja, maar... bijvoorbeeld in het landschap van Allure, er is een beleid waar jullie niet aan gedacht hebben, dat wel bestaat. En dat gooi je nu gewoon weg.

Wethouder: We hebben heel veel locaties bekeken. Dat heeft echt met privacy te maken. Op de ene locatie spelen juridische zaken, bij de andere zijn we nog in onderhandeling, de andere locatie is te klein. Het gaat te ver om dat allemaal met jullie te bespreken. Dat is een stukje...

Ik weet dat ik nu iets moeilijks zeg, maar dat is toch een stukje vertrouwen dat je moet hebben. Ik snap het, ik snap het, en toch voelde ik het zo: als wij een reconversie (het proces waarbij een gebouw of terrein een nieuwe functie krijgt, vaak nadat de oorspronkelijke functie is komen te vervallen.) gaan aanleggen, dat is iets heel anders, dan bespreken wij ook niet alles tot in detail. Als wij ergens een school bouwen, dan hebben we een plan en daarna gaan we met de regering in gesprek. Dus dat project... en nogmaals, wij hebben gedacht: wij gaan het niet zo doen dat we van tevoren allerlei locaties noemen die later alsnog afvallen. Ik snap dat jullie daar heel veel moeite mee hebben, dat mag natuurlijk, maar wij hebben het wel naar eer en geweten zo willen doen.

Omwonende: Ja, maar de vraag is: hoe voelt het? Voor veel mensen voelt het echt alsof... waarom komt zo'n keuze zonder overleg tot stand? Hoe voelt dat? Hoe weet je dat?

Wethouder: Ja, ik snap dat het voelt alsof het niet-democratisch is. Maar wij mogen als beleidsmakers en gemeentebestuur ook besluiten nemen. Niet alles bespreken we met iedereen. Het is niet dat we niet transparant willen zijn. Wij moeten een buurt ook informeren. Dan moeten we laten zien wat we van plan zijn. Daarom starten we vanavond met deze bijeenkomst. In ieder geval probeer ik het gesprek niet te vermijden. Ik wil antwoorden geven op de vragen die hier leven.

Voorzitter: Straks kwam er een deadline voorbij. Hoe zit het met die deadline? Moet het vóór 1 juli allemaal geregeld zijn?

Wethouder: Nee, we moeten vóór die datum inderdaad onze plannen aan de provincie kenbaar maken. Omdat dat volgens de afspraken moet. We moeten dus vóór die datum aangeven hoe ver we zijn met onze plannen.

2. Locatie

Voorzitter: Er was een vraag die ook op andere plekken terugkwam: waarom wordt er jarenlang geïnvesteerd in deze locatie, terwijl er in twee jaar al gebouwd zou moeten worden? Hoe kijk jij daarnaar?

Wethouder: Ja, dat klopt, er is veel geïnvesteerd in de Vleut en de ontwikkelingen rondom natuur en recreatie. Dat klopt allemaal. Dat is ook zeker meegewogen. Maar wij denken dat dit voor minstens vijf jaar nodig is. Het is altijd afwegen van diverse belangen. Als het makkelijk was, had niet iedere gemeente hier last van.

Voorzitter: Waarom zijn er niet meer plekken in de gemeente waar we dit over kunnen verspreiden?

Wethouder: Ja, dat snap ik. We hebben gekozen voor één locatie, omdat het COA dan verantwoordelijk is voor veiligheid, onderwijs op locatie, eerstelijnsvoorzieningen (tandarts, dokter). Als we dat over meerdere kleine locaties hadden moeten doen, dan kost dat ons als gemeente geld. Met alle respect, de gemeente dat zijn wij, dat zijn jullie ook. Het COA is verantwoordelijk voor de locatie en de bewoners. De gemeente is verantwoordelijk voor alles daaromheen.

Omwonende: Ten eerste, het vliegt een beetje uit de bocht om het nu over rotondes te hebben die rechtsaf kunnen slaan. Dat is allemaal leuk en aardig, maar op dat detail zijn wij helemaal niet gericht. Wij willen die opvang daar niet. We kunnen het hebben over die rotonde, of die wel of niet open moet, maar ik begrijp dat het COA daarover nadacht, want dat was de vraag die gesteld werd. Hoe ga je daarmee om? Dat was de vraag: hoe is dat aangepakt?

Wethouder: Om misverstanden te voorkomen: er is een goed gesprek geweest met de omwonenden. Uiteindelijk waren ze best akkoord met de rotonde. En toen zijn er plantjes aangelegd.

Voorzitter: Wat is je punt?

Omwonende: Ik wil nuanceren dat het niet zo is dat iedereen het al eens is. Even iets anders: ik denk dat het belangrijk is te zeggen dat wij, of ik in ieder geval, niets tegen asielzoekers ben, maar wel tegen de omvang waarin het nu plaatsvindt. Als een plaats bijvoorbeeld 20.000 inwoners heeft, noem ik maar wat, dan gaat het over minder dan 1% asielzoekers die we moeten opvangen. De Vleut heeft 750 inwoners. Wij willen er daar ongeveer 10 onderbrengen. Laat de rest van het land ook voor zijn deel zorgen. Waarom moet het allemaal op één plek? Er wordt gezegd: nou, daar staat een leeg terrein, dat is van de gemeente, dus daar doen we toch niets mee?

Daar zetten we het neer, en daarna wordt gezegd: de keuze is gemaakt. Maar ik weet niet waarom het op één plek moet zijn. Dat wil ik weten. En dat is de vraag die ik ook aan de Externe adviseur locatieonderzoek heb voorgelegd. Dus waarom op één plek?

Externe adviseur locatieonderzoek: Alle locaties die door de gemeente onderzocht zijn, vielen af om verschillende redenen. Die redenen zijn al redelijk bekend. Locaties met juridische belemmeringen, bijvoorbeeld.

Bestemmingen die niet geschikt zijn, vielen af. Er bestaat geen ideale locatie. De meeste locaties voldoen niet. Dat hebben we samen met het COA onderzocht. Het COA heeft met ons gekeken wat er nodig is; landelijk gelden er niet voor iedere gemeente dezelfde voorwaarden. Deze locatie kwam als beste uit de bus. Nogmaals: ideale locaties bestaan niet. Er is geen perfecte locatie.

Omwonende: Het antwoord kan ook zijn dat er geen geschikte locatie gevonden is. Kan dat?

Externe adviseur locatieonderzoek: Dat zou kunnen, maar deze locatie is als geschikt beoordeeld.

Voorzitter: Wie bepaalt de meest gunstige locatie? Wie beslist dat?

Externe adviseur locatieonderzoek: Dat heb ik in het begin uitgelegd. Je kunt alle locaties in kaart brengen en afwegen. Locaties midden in woonwijken vallen af. Ook locaties met juridische problemen vallen af. Veel locaties die genoemd worden, zijn onderzocht maar vielen af om verschillende redenen.

Omwonende: Ik heb 10 hectare leeg waar niemand last van heeft van asielzoekers, maar ik krijg geen respons van de gemeente. Omdat ze de hele tijd bezig zijn met andere zaken.

Voorzitter: Je zei dat je een locatie hebt, 10 hectare, waarvan je er 3 wil gebruiken binnen een straal van 300 meter, zodat mensen hier niet hoeven te komen. Is daarover gesproken?

Omwonende: Nee.

Voorzitter: Dan laten we die vraag nog even open. Hoe zit dat precies?

Externe adviseur locatieonderzoek: Alle locaties die onderzocht zijn, zijn om uiteenlopende redenen afgevallen.

Omwonende: Ik heb 10 hectare leeg waar niemand last van heeft van asielzoekers, maar ik krijg geen respons van de gemeente. Omdat ze de hele tijd bezig zijn met andere zaken. Daar moet je rekening mee houden.

Wethouder: laten we het omdraaien. Als iemand aan de Eindhovenseweg kon bouwen, zou het al vol staan. Maar dat mag niet. Er zijn regels: je mag niet bouwen onder de aanvliegroute van het vliegveld.

Iemand zegt: het is geluid van de A2, dus je mag daar niet bouwen. Toch maakt hij daar bedrijfslocaties. We zijn in gesprek met hem. En dan (*onverstaanbaar*), buiten de tunnel, daar kan ook niet gebouwd worden.

Wethouder: Ik fiets morgen wel naar de Vleut om koffie te drinken. Of het nu een hond of mantelzorgwoning is, het maakt me niet uit. Maar ik ga hier niet op alle zaken in, dat is niet het onderwerp van vanavond.

Omwonende: Er is een locatie gekozen die het dichtst bij de wijk ligt en voldoet aan de criteria, ook al voldoet die locatie niet aan alle eisen. Het probleem is niet opgelost.

Omwonende: Het is net duidelijk gemaakt dat het COA bepaalt wie er in de locatie komt. Het verhaal dat jullie daar heel streng op gaan controleren, is er tot nu toe niet.

Wethouder: Als je goed oplet, zie je mij regelmatig in de Vleut. Het is een ingewikkelde situatie, maar ik wil er niet op ingaan. Ik ben de wethouder die het buitengebied in zijn portefeuille heeft.

Omwonende: we hebben begrepen dat de gemeente deze locatie al heeft aangekocht. Ruimtelijk gezien zou het gebied groen moeten blijven. Hoe kan er dan ineens gebouwd worden?

Wethouder: Er is een verschil tussen tijdelijke en vaste bestemming van de bodem. Dit is ook aangegeven, en voor tijdelijke woningbouw zijn er meer uitzonderingen mogelijk in de bestemmingsplannen. Dat klopt. Er wordt na vijf jaar niet gekeken naar vaste huisvesting. Er komt nu geen 'af-en-aan-huis' situatie, maar als er over vier jaar nieuwbouw wordt gepland, dan wordt bekeken hoe het verder gaat. Als het er dan staat en de gemeenteraad vindt dat mensen nog steeds opgevangen moeten worden, blijft dat hetzelfde als nu. Er is besloten dat deze opvang blijft bestaan. Je kunt in de stad niet zwart-wit zeggen: deze plek wel of niet, dat werkt niet. Het is niet zwart-wit, daar kan ik niets over zeggen.

COA: Ik ben zelf in Budel geweest, toen dat nog geen aanmeldcentrum was. We hebben daar afspraken gemaakt met de bewoners en de gemeenschap van Budel. Zij hebben verzocht om verlenging, dat kwam vanuit de gemeenschap zelf. Er zijn dus ook andere ervaringen in Nederland. Nu is het een vergelijkbare situatie, maar toch heel anders. Als wij hier ook vier jaar zitten en dit een succes is, sluit ik niet uit dat er later gezegd wordt: wij willen dat ze nog een paar jaar blijven, want het zijn onze mensen die bezig zijn met hun ontwikkeling in de Bestse gemeenschap. Dat zou een mooie ontwikkeling zijn.

Omwonende: De vraag was: waarom mag dit zo? Dat heeft niets te maken met vaste of tijdelijke bestemming. Het gaat om ruimte voor grond met een agrarische bestemming, en die bestemming mag niet veranderd worden.

Wethouder: Ik zeg ook niet dat de bestemming verandert, maar dat het tijdelijk toegestaan wordt om iets anders te doen.

Omwonende: Dat mag dus?

Wethouder: Ja, dat mag.

Voorzitter: Dames en heren, we hebben veel vragen besproken. Er zijn nog enkele vragen die we moeten beantwoorden, en ik hoop dat dat kan. Jullie krijgen straks gelegenheid om verdere vragen te stellen.

Omwonende: Ik wil graag weten: hoeveel mensen hier zijn benieuwd of de asielzoekers daar willen komen? Dat vraag ik nogmaals. Wie hier is benieuwd of de asielzoekers hier komen?

Ik heb met belangstelling geluisterd naar de wethouder en de raadsvergadering, die voor de zomervakantie plaatsvond.

Na zeven jaar lis er een plan voor het poortgebouw, een doorstart voor de bestemming van dat gebouw. Ik vraag me af hoe de wethouder deze ruimtelijke ontwikkelingen en recreatielandschappelijke ontwikkelingen ziet in relatie tot de asielopvang.

Wethouder: Volgens mij is al duidelijk gezegd dat de verwachte overlast van het AZC meevalt. Mijn schoonmoeder zei gisteren ook: 'De mens vreest het meest wat hij niet kent.' Vanuit die gedachte denk ik dat het geen invloed heeft. We zijn druk bezig met het poortgebouw. De gesprekken met de ontwikkelaar vinden plaats, maar daar ga ik hier niet op in. Dat is een ander gesprek. Ik zie recreatie niet als bezwaarlijk. Het landschap van allure beslaat een groot deel van de Vleut en niet één weilandje aan de Hooiweg. Voor mij is het belangrijk dat het er netjes uitziet aan beide kanten.

Omwonende: U zei net dat over vier jaar opnieuw gekeken wordt of ze hier blijven. Wat als wij dan zeggen dat we niet meer willen dat ze blijven? Wat gebeurt er dan?

Wethouder: Volgens mijn collega is dat netjes uitgelegd: we zitten hier nu voor vijf jaar. Na die periode volgt een nieuw gesprek en worden nieuwe besluiten genomen. Het gaat niet om een moment, maar om een periode van vijf jaar.

Omwonende: Waarom hebben jullie bewust voor deze locatie gekozen?

Wethouder: Dat is een gevoelige keuze, en daarom zijn wij hier om dat uit te leggen. Wij kunnen het met droge ogen aan iedereen uitleggen. En als je dan boos wordt op ons, dan moet je dat ook kunnen.

Omwonende: Tot slot wil ik zeggen: als ik had geweten wat er precies ging gebeuren, had ik misschien meer begrip gehad. Nu is het onder de pet gehouden. Er is beloofd dat er overleg zou komen, maar dat is nog steeds niet gebeurd. Ik wil transparantie, vooral voor mijn kinderen. Daarom is een procedure ingezet waarin de gemeenteraad een besluit neemt. We willen transparantie. We willen een opvanglocatie voor maximaal 88 personen. Dit zijn de eisen. Het verkeer is ook een punt. Wij krijgen gasten en willen weten wat er nog meer speelt. Ik vind het ongelooflijk.

Wethouder: Het werk is goed gedaan. Ja, duidelijkheid is belangrijk. De vergunning verandert niet, maar dat er een omgevingsvergunning wordt verleend voor een afwijking van het bestemmingsplan. Dat is juridisch gezien ingewikkeld, maar die vergunning is inderdaad voor vijf jaar.

Omwonende: Wordt de vergunning ook echt voor vijf jaar verleend? Is dat zwart-op-wit vastgelegd?

Wethouder: Ja, dat is het antwoord. We dienen een BOPA (Buitenplanse omgevingsplanactiviteit) in, en die geldt voor vijf jaar.

Omwonende: Dat betekent dat er een duidelijke einddatum is?

Wethouder: Ja en nee. De termijn gaat in vanaf het moment dat de eerste asielzoeker de locatie in gebruik neemt. Vanaf dat moment duurt de vergunning vijf jaar.

Omwonende: De brief die wij hebben ontvangen spreekt over een minimumperiode.

Wethouder: Uiteraard ligt het aan wat er in de wereld gebeurt. Hopelijk blijft het bij vijf jaar, maar als er meer mensen opgevangen moeten worden, kan het langer worden. Dan zullen we in overleg met de gemeente bekijken wat mogelijk is.

Omwonende: Er komt dus een einddatum, maar verlenging is bespreekbaar.

Wethouder: Ja, er ligt een overeenkomst tussen COA en de gemeente voor vijf jaar. Als de gemeente na die periode zegt dat ze niet meer willen, kan het AZC niet blijven.

Omwonende: In de eisen van de gemeente staat duidelijk dat de minimale periode vijf jaar is. We kunnen over verlenging praten, maar de voorwaarde is vijf jaar. Er zijn uitgangspunten en die zijn helder. Tot slot maak ik me zorgen over de grondgebruikers die deze grond hard nodig hebben voor hun bedrijf. Wij werken hard aan duurzaamheid en kleinschaligheid in de landbouw. We hebben die grond hard nodig. Het feit dat die grond nu tijdelijk anders gebruikt wordt, kan ons problemen opleveren met de overheid en regelgeving. Dat baart ons zorgen.

Wethouder: Er zijn veel vragen geweest. We kunnen niet alle vragen nu beantwoorden, maar ze worden verzameld en beantwoord op de website.

Voorzitter: Er is een vraag gesteld: hoe goed kent de gemeente de Vleut? We hoorden net van een omwonende allerlei verhalen over wat daar gebeurt. In hoeverre hebben jullie zicht op wat daar speelt, hoe hecht die gemeenschap is?

Wethouder: In de Vleut, daar woont niemand van het college of de gemeenteraad, maar dat wil niet zeggen dat we de Vleut niet kennen. Er is geen wijk in Best die wij als minder zien of als een afvoerputje. Absoluut niet. Ik ken de Vleut, ik was bij het buurthuis, als een hechte gemeenschap. Ik snap dat veel mensen daar al lang wonen, en dat er ook nieuwe bewoners komen. Wat ik net vertelde over 'de achterdeur openlaten', dat is wat een gemeenschap is: samenleven in Best. Zo zijn er meer wijken in Best. Ik snap dus echt de impact. Die heeft het zeker. Ik denk dat het goed is als we er samen uitkomen. De positieve kanten van de Vleut moeten behouden blijven, en ja, er zullen veranderingen zijn, maar we komen er samen uit.

3. Bezwaar

Omwonende: Wat kunnen wij doen om dit tegen te houden? Wat kunnen wij doen?

Wethouder: waar bezwaar mogelijk is, kan bezwaar worden gemaakt. Die procedures gelden en moeten we volgen. Die procedures voor waardevermindering zijn complex en diepgaand, dus een gewone burger heeft vaak hulp nodig. Als u hulp nodig heeft, bieden wij dat graag aan. Dan kunnen we samen kijken. Er is geen sprake van permanente huisvesting. Ik ken niet alle regels, dus dat is misschien een goede vraag die wij later nog goed moeten beantwoorden op de website. Anders ga ik nu niet zeggen wat niet klopt, want ik ben daar niet heel goed in thuis. Maar nogmaals, het is geen permanente huisvesting.

Omwonende: We zijn niet tegen opvang; we zouden zelf ook graag opgevangen worden. Maar laten we het dan verspreiden. We doen de WOZ 1% omhoog, en dan is het betaald, snap je? Dan zijn we met z'n allen tevreden. Nu komt het op een kleine groep mensen neer, met waardevermindering van huizen en een hoge leefbaarheidsinbreuk in de privésfeer. Dit moet verdeeld worden.

Omwonende: Wij wilden zelf dichterbij het dorp verhuizen. Maar nu hangt er een hypotheek aan vast om een huis te kopen en geld om van te leven. En binnen vijf jaar wil ik graag vanuit de Vleut terug naar het dorp. Wie gaat dat compenseren? Hoe kun je dat regelen?

Wethouder: Ja, voor alles geldt, ook voor eventuele planschadevergoeding, dat daar procedures en afspraken voor zijn. Dus ook bij waardevermindering van uw huis, zoals u bedoelt, zijn er regels en procedures om dat te regelen.

Omwonende: Als ik het goed begrijp, heeft het college het besluit genomen maar er niets over gezegd. In hoeverre kunnen wij daar nog invloed op uitoefenen? Kunnen wij nog bezwaar maken tegen de bestuurders?

Wethouder: De keuze voor de locatie ligt bij het college, niet bij de raad. De raad heeft wel kaders meegegeven. Dit is een voorgenomen besluit er moet nog een vergunning worden aangevraagd, en daartegen kan bezwaar worden gemaakt.

Omwonende: En wat gebeurt er als wij bezwaar maken?

Wethouder: Alle bezwaren worden, zoals gebruikelijk, in behandeling genomen en er wordt zorgvuldig naar gekeken.

4. Financiën

Voorzitter: Is het makkelijk om op deze manier de gemeente te spekken, of hoe zit dat? Wat wil je dat iedereen weet? De gemeente wordt hiervoor gefinancierd. Wie betaalt dit?

Wethouder: Dat komt uit Rijkssubsidies. En onze gemeentefinanciën maken het mogelijk dat we in de Vleut kunnen blijven investeren. Ik denk dat we daar zorgvuldig mee moeten omgaan. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat mensen blijven fietsen in de Vleut? Maar ik wil juist met jullie in gesprek om te kijken hoe we het goed kunnen organiseren, hoe we het goed kunnen aanpakken.

Omwonende: Er wordt huur betaald voor de locatie.

Wethouder: Ja, er wordt huur betaald voor de locatie.

Omwonende: Als we het even hebben over de vraag: wie betaalt dit? Dat is het COA die betaalt, klopt dat?

Wethouder: Ja.

5. Afspraken met COA

Omwonende: Ik heb een vraag: jullie besteden veel aandacht aan de samenwerking met COA, en we willen die organisatie blijven ondersteunen, zowel op het gebied van veiligheid als gezondheid. Als jullie op een gegeven moment de regie uit handen geven, wat kunnen jullie ons dan beloven? Over de afspraken die we nu maken, hoe lang die gelden, hoeveel mensen er komen, wat voor mensen dat zijn, hoe de condities worden aangepakt, hoe de structuur georganiseerd wordt?

Wethouder: Wij maken met het COA een overeenkomst over het maximale aantal mensen, over de duur, over veiligheid, over wat er op het gebied van onderwijs moet gebeuren. Dat leggen we vast in een contract, en het COA moet zich daaraan houden. Wij zien toe op de naleving.

Omwonende: Als het COA zich daar niet aan houdt, wat gebeurt er dan?

Wethouder: Dan hebben alle partijen een probleem. Dan zeggen wij tegen het COA dat we afspraken hebben. Mensen mogen worden opgevangen, maar als het COA zich niet aan de afspraken houdt, kunnen we de bestuursovereenkomst tussentijds ontbinden. Ik snap de impact, maar niemand heeft er baat bij, ook het COA niet, als zij zich niet aan de afspraken houden.

Projectleider AZC: Ik voel mij aanspreekpunt namens de gemeente en wil hierover graag met jullie in gesprek. Want volgens mij hebben jullie best wel invloed op wat er gaat komen, niet op het feit dat het er komt. Dat snap ik heel goed. Hoe het eruit komt te zien, daar kunnen we wel samen over praten.

Wethouder: We hebben het besluit genomen, en wij kunnen het samen straks gaan organiseren.

Omwonende: We willen het niet. Net als in Berlicum.

Wethouder: Nou, ik vind Berlicum een spijtig voorbeeld. Jullie mogen het oneens zijn, maar laten we alsjeblieft hopen dat we die toestanden hier niet krijgen. Daar heb ik ook een mening over, dat vind ik echt niet goed.

6. Veiligheid en overlast

Voorzitter: We hebben nog een paar vragen die hier moeten worden behandeld. Ik wil graag nog even door jullie heen lopen. Anders komen we meteen bij de volgende vragen die er nog zijn. Jij vroeg: we wonen in het buitengebied voor de rust. Wat voor overlast geeft dit? Dat is een algemene vraag. Ik wil kijken of jij een advies kunt geven, of dat iets is wat jij goed kan beantwoorden.

COA: Vorig jaar waren er in Den Bosch 450 bezwaren. Dat is allemaal afgehandeld, en de locatie is er gekomen. Dat is nu de situatie daar. Verschillende vragen zijn gesteld. Misschien eerst even over de mensen die komen. Daar gaan wij niet volledig over. Er is een opvangprobleem in Nederland: wij vangen asielzoekers op die in Ter Apel binnenkomen en daar asiel aanvragen.

Dan zijn er twee fases: eerst gaat iedereen naar Budel of Ter Apel (aanmeldcentrum), dat kennen jullie ook wel, en vervolgens, als je kansrijk bent, ga je naar een van de onder opvanglocaties, zoals in Eindhoven of Den Bosch. Dat zal straks hier ook zo zijn. Dat betekent niet dat iedereen die kansrijk is uiteindelijk ook kan blijven.

Er zijn ook mensen die terugkeren. Als ik kijk naar de samenstelling: het hangt af van wat er in Nederland binnenkomt. Drie jaar geleden kwamen er meer mensen uit Afghanistan, vanwege de oorlog. Die zijn er nu niet meer, daarna kwamen er veel Syriërs, en nu is het weer anders. Straks is het weer iets anders in de wereld, en mensen zoeken hun heil elders. Dat hebben wij niet in de hand.

Daarnaast: overal zitten mensen die problemen veroorzaken. In Weert hebben we een overleg gehad dat elke maand plaatsvond, nu nog één keer in de zes weken. Er zijn nauwelijks incidenten. Soms rookt iemand op de kamer, en dat moet worden gehandhaafd. Maar ik durf met een gerust hart te zeggen dat er bijna niets gebeurt. Vorig jaar zaten we met veel emoties in de zaal in Den Bosch, zoals hier. Ik snap die zorgen. Maar die zijn daar nu nog nauwelijks.

Er is een vraag gesteld over de veiligheid van vrouwen en anderen. Misschien goed om die meteen te behandelen. Hoe zit het met de veiligheid? Die vraag komt op meerdere locaties terug tijdens bijeenkomsten.

Dat is ook een vraag waar we niet licht over denken. Voor grote locaties kunnen we meer voorzieningen treffen. In de locatie gaan kinderen vooral naar scholen of de nationale schakelklas. We richten de locaties zo in dat het veiliger wordt en er meer voorzieningen zijn. Dat betekent dat er altijd beveiliging is. We weten altijd wie op de locatie zijn. Mensen moeten zich elke week melden, dus we weten wie er wel en niet zijn. Als iemand iets doet op de locatie, dan wordt daar actie op ondernomen. Soms zit je met z'n drieën op een kamer, vroeger zat ik ook met drie broers op een kamer, en dan was het soms druk. Dus dat kan altijd gebeuren. Maar dan hebben we maatregelen en beleid.

Omwonende: Het voelt voor mij sneller als wij 112 bellen, Dus als ik straks 112 wil bellen, komen ze dan sneller?

COA: Ja, qua snelheid is het natuurlijk niet anders. Als je 112 belt, komt de politie. Ik weet dat in Den Bosch iedereen heel alert is en dat daar een leefbaarheidsplan is gemaakt met afspraken met de politie. Als er een melding is, komt de politie daar sneller en vaker. Daar rijden ook vaker boa's rond. Ze hebben daar verder weinig te doen, want ze hebben meer problemen met andere vormen van opvang. Maar ze zullen zeker sneller komen.

Voorzitter: ik weet niet of jij dit kunt beantwoorden: hoe zit het met de samenwerking tussen politie en boa's? Wordt dat versterkt?

COA: Daar ga ik niet over, dat hoort bij de gemeente en de politie.

Bij het COA hadden we het eerst over straatcoaches, want men dacht dat de jongens allemaal de stad in zouden gaan en overlast zouden veroorzaken. Maar ik zeg: er gebeurt helemaal niks. En de straatcoaches zijn waarschijnlijk niet meer nodig. De politie heeft bijna niks te doen. Dus ik kan niet veel zeggen over de politie in dit verband.

Ik wil het niet bagatelliseren, want ik neem het serieus. Op sommige plekken gaat het gewoon goed. Het is zo belangrijk dat je het niet te zwart-wit ziet, maar kijkt naar de specifieke situatie.

De mensen die hier verantwoordelijk voor zijn, doen hun best. Het is belangrijk dat ze niet de hele dag in bed liggen of alleen met zichzelf bezig zijn. Het is heel belangrijk dat we dit met elkaar doen. Als iemand wil leren, moeten we die persoon de taal laten leren. In ieder geval om mee te kunnen doen aan activiteiten.

Omwonende: Ja. Ik hoor dat er van veel kanten vragen en verzoeken komen, en dat er veel buurtgesprekken zijn, maandelijks of om de zes weken. Er is veel communicatie over tolerantie en over de opvang. Maar wij krijgen weinig te horen over wat wij terugkrijgen. Er wordt veel van ons gevraagd, maar er wordt weinig met ons gecommuniceerd. Wat gaan wij zien? Bijvoorbeeld mensen die met de fiets, bus of trein gaan. Wij merken dat dat voor veel overlast kan zorgen. Er wordt ook veel extra inzet gevraagd. Maar de vraag blijft: waarom krijgen wij last, terwijl wij er weinig voor terugkrijgen? Jullie verwachten veel van ons, maar wij zien weinig duidelijkheid over wat wij terugkrijgen.

Voorzitter: Of is dat iets wat jij met de raad kunt voorstellen?

Omwonende: Ik vind dat een vraag voor iedereen.

Voorzitter: Die het aan de bevolking moet stellen.

Omwonende: Wij vragen niet veel.

COA: De meeste mensen zullen weinig last krijgen van de opvang.

7. Voorzieningen en inrichting locatie

Voorzitter: Ik ga ook even terug naar de vraag over voorzieningen en over de druk op voorzieningen in Best zelf. Ik wil ook weten: welke voorzieningen worden op de locatie zelf getroffen die niet ten koste gaan van de voorzieningen in Best? Bijvoorbeeld huisartsenzorg of andere zorg?

COA: We hebben huisregels. Vanaf een bepaald tijdstip moet het stil zijn. De meeste mensen blijven op de locatie. Ze hebben in het buitengebied niet veel te zoeken. Dat is de realiteit van die locatie. Ze gaan ook wel weg, bijvoorbeeld voor afspraken met advocaten. Sommigen zullen ook gaan werken. Ze zijn overdag weg en 's avonds terug. Maar we zijn altijd bereikbaar en er is altijd beveiliging. Dat blijkt ook prettig te zijn.

Wij regelen zoveel mogelijk voorzieningen met voldoende medewerkers. En wat is dat dan? Ik hoop dat mensen daar kunnen koken, dat scheelt enorm. Dan hebben mensen ook meer vrije tijd. Er is dagbesteding. En er is een ruimte waar jongeren kunnen studeren. We hebben allerlei voorzieningen. Maar dat de mensen gebruik gaan maken van voorzieningen in Best, dat ze naar de bibliotheek gaan en meedoen aan activiteiten, dat is natuurlijk de bedoeling. Misschien ook dat ze zich er thuis gaan voelen, dat zou helemaal mooi zijn. En ja, het is geen gevangenis, het zijn mensen die hier leven. Ze moeten zich één keer per week melden op het AZC. Ze verblijven daar, en wij weten precies wie er is. We doen er alles aan om het netjes te houden. Dat doen we samen. Maar mensen moeten zelf ook iets doen. Vanaf dag één moet je in Nederland weten dat je zelf dingen moet regelen, bijvoorbeeld je verlichting op de fiets.

Omwonende: ik heb in het verleden in Eindhoven gewerkt en wat mij toen opviel, was de enorme verveling onder de bewoners. Ik weet niet of ik daar mee moet leven, maar ik denk dat het een probleem is. Hoe gaan jullie daarmee om? Want verveling is vaak het grootste probleem.

COA: Dat is een belangrijk punt. Wij willen dit zeker tegengaan, en gelukkig wil de landelijke politiek dat ook. Zo mogen asielzoekers tegenwoordig veel sneller aan het werk. Dat helpt echt. Uiteraard werken we ook samen met de gemeente en verenigingen waar zij deel van kunnen uitmaken. Bijvoorbeeld bij kinderactiviteiten of als vrijwilliger, zodat zij zich nuttig kunnen maken. Het is belangrijk dat ze iets te doen hebben. Zoals ik al eerder zei, ze mogen werken zodra ze een BSN-nummer hebben, ook al hebben ze nog geen status.

Voorzitter: ik kom zo bij jou. Eerst wil ik even terugkomen op de ontsluiting van de locatie. Er liggen een paar kleine weggetjes rondom het terrein waar mensen vaak fietsen. Dat is niet het probleem, maar die wegen worden zwaar belast en beschadigd door het bouwverkeer. Daar zullen de omwonenden zeker last van hebben. Ik weet niet of dat is meegenomen in de afweging bij de keuze van de locatie. Ik heb het niet teruggezien in de lijst met criteria.

Omwonende: Hoe zit het als de locatie eenmaal in gebruik is? Wordt de ontsluiting geregeld via de N-weg? Want als het via de achterzijde gaat, met al die kleine weggetjes, wordt het drukker en dat kan leiden tot sluipverkeer in omliggende wijken.

Wethouder: We gaan dit zeker meenemen in de vervolggesprekken met u en COA. Dit is een goede tip en zal in het proces worden meegenomen.

COA: ik wil nog wel iets anders toelichten. De onderzoeken zijn nog niet helemaal rond. Die 0,1% die nog over is over de zekerheid dat er een AZC kan komen, heeft ook te maken met onderzoeken die we nog moeten doen, zoals de aansluiting op het elektriciteitsnet. We hebben hier een groot knelpunt bij Enexis, de stroomvoorziening is beperkt. Daarover zijn we in gesprek met de gemeente en Enexis. Daarnaast lopen er onderzoeken naar flora en fauna. Daar zijn we nu mee bezig. De hoogte van de gebouwen? Dat weten wij nu nog niet.

8. Doelgroepen

Omwonende: Hoe kunnen we ervoor zorgen dat mensen die willen komen, hier passen? Zoals bijvoorbeeld Afghaanse mensen?

Voorzitter: Kunnen we niet zelf bepalen wie er naar onze gemeente komen?

COA: Nee, dat kan helaas niet. Wij kunnen dat ook niet bepalen. Er is een verdeling tussen kansrijke en kansarme asielzoekers. Mensen die kansrijk zijn, worden doorgestuurd, mensen die kans-arm zijn, blijven misschien langer. Maar er komt steeds een nieuwe groep mensen. Een team kijkt wat ze nodig hebben. Het zal ook een afspiegeling zijn van wie er in Nederland binnenkomt. Als de voorziening voor gezinnen is, komen er ook gezinnen. Dat kan niet worden aangepast door ons. Maar er wordt een afspraak gemaakt tussen de gemeente en het COA. Daarin staat dat er zoveel als mogelijk statushouders, die gekoppeld zijn aan Best komen, ook gezinnen. Het moet een afspiegeling zijn van wat er in Nederland binnenkomt. Dus je kunt niet verwachten dat er alleen mannen komen, maar ook gezinnen met kinderen.

Voorzitter: Even iets anders: er kwam zojuist ook een vraag binnen over het aantal mensen op deze locatie. Zij vroeg zich af: waarom zoveel mensen op zo'n klein stukje land? Is dat haalbaar?

COA: Vanuit het COA zijn we gewend aan grote aantallen. We willen vooral inzetten op veiligheid, daarom is besloten om dit aantal op één locatie te huisvesten. Zoals de wethouder ook al aangaf, worden voorzieningen zoals leslokalen op het terrein gerealiseerd. Anders zou het onmogelijk zijn dat mensen van de locatie naar bijvoorbeeld de bibliotheek moeten reizen om daar lessen te volgen. Er zijn dus meer voorzieningen en uiteraard 24/7 beveiliging aanwezig.

Omwonende: U schetst het allemaal mooi. De mensen zijn bezig, ze zitten op de AZC's, ze gaan naar de bibliotheek. Hoe verklaart u dan dat in Weert/ Budel de trein nauwelijks rijdt omdat de NS er niet meer in wil vanwege de buitenlanders?

Burgemeester: Ik denk dat de verklaring is dat daar een andere doelgroep zit; daar komen vooral mensen binnen die niet kansrijk zijn. En als je niet kansrijk bent, moet je tijdelijk iets anders doen. Ik vraag me af wat hier zou gebeuren. Dit is geen Budel.

Omwonende: Wat is het verschil tussen een doelgroep die hier komt en in Budel? Een groep en een doelgroep waar je ook geen raad mee weet?

Burgemeester: Best wordt een AZC en Budel is een aanmeldcentrum. Iedereen komt eerst in een aanmeldcentrum binnen, dan ga je naar een andere plek, en vervolgens gaan mensen die kansrijk zijn naar verschillende AZC locaties.

Omwonende: Wat voor mensen komen hier dan?

COA: Dat zijn mensen die vluchten voor oorlog, geweld of persoonlijke bedreiging. En dat kan van alles zijn. Dan wordt beoordeeld of iemand in Nederland kan blijven. Dat verschilt per land. Als jij bijvoorbeeld in Amerika zou vluchten omdat je Vietnamees bent of vanwege seksuele geaardheid, ik noem maar wat. Er zijn mensen in Turkije die vluchten vanwege politieke vervolging. Er zijn allerlei situaties waarom mensen op de vlucht zijn en er wordt gekeken of het veilig is voor hen om terug te keren. Dit zijn niet eens altijd de mensen die iets slechts in de zin hebben. Probeer maar eens te vluchten uit een land; daar heb je ook geld voor nodig en goede gezondheid, anders kom je er niet weg. De laatste tijd zijn er ongeveer 60 mensen uit Syrië binnengekomen in de opvanglocatie waar ik werk. Maar ze komen uit allerlei landen, de meeste mensen komen uit gebieden waar oorlog en geweld heerst.

9. Spreidingswet

Burgemeester: Mag ik iets zeggen over de Spreidingswet? Daar gaat momenteel een discussie over. De wet is nog steeds van kracht en kan alleen door de Eerste Kamer worden afgeschaft. Dat is een lang traject

in Den Haag. Als de wet verandert, zullen wij als gemeente opnieuw bekijken wat dit betekent voor de opvanglocaties.

Ik begrijp dat met de aanpassing van het bestemmingsplan en de realisatie van het opvangcentrum het ongeveer anderhalf tot twee jaar duurt voordat de bewoners er komen. Die tijdspanning is redelijk afgestemd. Het is belangrijk dat er ook contractueel rekening wordt gehouden met eventuele veranderingen. We kunnen niet in een glazen bol kijken, maar we handelen naar wat er op ons afkomt. Als de Spreidingswet verandert tijdens het proces, dan overleggen we opnieuw en passen we het beleid waar nodig aan.

Tot slot wil ik nog iets zeggen over de veiligheid. Er is 24/7 beveiliging aanwezig. Soms zijn er bewoners die overlast veroorzaken. Als er klachten zijn, wordt dat eerst intern besproken. Bij ernstige overtredingen wordt de politie ingeschakeld en worden maatregelen genomen.

We benadrukken voortdurend wat wel en niet kan in Nederland, bijvoorbeeld dat je rechts fietst en andere gedragsregels naleeft. We doen ons best om samen met de bewoners voor een veilige en ordentelijke omgeving te zorgen.

Liever hadden wij helemaal geen beveiliging gehad vanavond. Waarom hebben wij het dan wel gedaan? Dat heeft niets met de omwonenden van Vleut te maken. Maar door alle gesprekken, ook op Facebook, worden allerlei dingen geroepen en gezegd, ook naar mij persoonlijk toe. Dat maakt dat wij op een gegeven moment denken: we moeten toch voorzorgsmaatregelen nemen. En nogmaals, het gaat niet om alle mensen die hier met goede bedoelingen zitten, maar we moeten wel onze voorzorgsmaatregelen treffen.

10. Mening en gevoelens

Voorzitter: Maar daarom moeten we geen vragen blijven herhalen. Ik merk dat we in herhaling vallen. Daarom zeggen we nu: stoppen met deze vragen, tenzij er iets nieuws is.

Omwonende: Er stond in de uitnodiging dat het overleg tot 22:00 uur duurt.

Voorzitter: Dat vind ik prima, ik vind het goed als we tot half elf doorgaan, maar het maakt mij niet zoveel uit.

Omwonende: Ik krijg het gevoel dat dit gesprek vooral een formaliteit is. Wat gaan jullie hierna doen?

Voorzitter: Er worden heel veel dingen herhaald, en soms is het fijn om antwoorden ook schriftelijk te krijgen. Veel dingen zijn al meerdere keren besproken, maar dezelfde vragen worden steeds weer gesteld. Misschien moeten we het op een andere manier aanpakken. De mensen die hier namens de gemeenschap spreken, hoe voelen zij zich? Hoe ervaren zij de reacties van de mensen? Voelen zij zich serieus genomen? Dat is mijn vraag.

Omwonenden: Nee, nee, nee, ik hoor dat er veel herhalingen zijn bij de vragen, maar ik begrijp het niet helemaal. Ik wil ook graag meegeven dat het niet zo is dat iets waar is alleen omdat je het vier keer vertelt. Alleen herhalen maakt het niet automatisch waar.

Omwonende: Mijn vraag is niet echt beantwoord. Wij moeten erg veel meewerken, maar krijgen er eigenlijk niets voor terug. De andere bewoners worden genegeerd, dus het lijkt ineens niet meer uit te maken. Ik heb het gevoel dat er nog veel onduidelijk is.

Omwonende: Ja, ik wil me bij de vorige sprekers aansluiten en zeggen dat ik de gemeente onbetrouwbaar vind. Ik denk dat er veel meer bekend is dan er naar buiten wordt gebracht. Er is al nagedacht over de juridische aspecten en de geheimhouding rondom locatiekeuzes. Ik krijg het idee dat er meer informatie is, maar dat dit niet wordt gedeeld. Wij moeten weten waar we aan toe zijn. Daarom vraag ik u echt om openheid van zaken te geven.

Omwonende: Ik wil ook graag meegeven dat het niet zo is dat iets waar is alleen omdat je het vier keer vertelt. Alleen herhalen maakt het niet automatisch waar.

Vervolgstappen

De gemeente heeft aangegeven:

- In gesprek te blijven met omwonenden via een omwonendenoverleg. Direct omwonenden van de Hooiweg kunnen zich hiervoor aanmelden.
- Alle gestelde vragen schriftelijk te beantwoorden en te publiceren op www.gemeentebest.nl/opvanglocatie
- Voor de zomer opnieuw met bewoners in gesprek te gaan over het vervolg.

Nieuwsbrief AZC Best

De gemeente start met een nieuwsbrief AZC Best. Aanwezigen kunnen hun naam naar opvanglocatie@gembest.nl mailen. Met deze aanmelding gaat u akkoord met het ontvangen van de nieuwsbrief AZC Best op het opgegeven e-mailadres. De gemeente gebruikt uw gegeven enkel voor deze nieuwsbrief.

Afronden informatiebijeenkomst

Voorzitter: Is dit een prettig gesprek?

Wethouder: Nee, dit is niet fijn. Maar het is mijn werk, en ik doe mijn best om eerlijk te zijn. Ik vind het niet fijn om te horen dat het vertrouwen afneemt.

Voorzitter: Dat is begrijpelijk. Wat zijn nu de volgende stappen die de gemeente gaat zetten? Je gaf aan dat volgende week een overleg is gepland met meerdere betrokkenen. Kun je aangeven wat er daarna gebeurt?

Wethouder: Wij gaan in gesprek met het COA om duidelijke afspraken te maken. We willen zo snel mogelijk met omwonenden praten over de inrichting van de locatie, de ontsluiting, en alles wat daarbij hoort. Wat we vanavond hebben verteld, is wat er nu bekend is. We willen hier graag verder over in gesprek blijven.

De voorzitter bedankt iedereen voor hun komst en sluit de avond af.